

Dziennik Urzędowy C 115

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

10 kwietnia 2015

Spis treści

II *Komunikaty*

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2015/C 115/01	Komunikat Komisji w sprawie ochrony prawem autorskim wzoru wspólnej strony monet euro: zaktualizowany wykaz wyznaczonych organów	1
---------------	--	---

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2015/C 115/02	Kursy walutowe euro	3
2015/C 115/03	Decyzja Komisji z dnia 8 kwietnia 2015 r. zmieniająca załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory	4

PL

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja Europejska

2015/C 115/04	Zgłoszenie zamiaru koncentracji (Sprawa M.7512 – ARDIAN/Abertis/Tunels) ⁽¹⁾	19
---------------	--	----

INNE AKTY

Komisja Europejska

2015/C 115/05	Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	20
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

*(Komunikaty)*KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

KOMUNIKAT KOMISJI

**w sprawie ochrony prawem autorskim wzoru wspólnej strony monet euro: zaktualizowany
wykaz wyznaczonych organów**

(2015/C 115/01)

W związku z przyjęciem euro przez Litwę w dniu 1 stycznia 2015 r. konieczne jest zaktualizowanie wykazu wyznaczonych organów uczestniczących państw członkowskich, na które przeniesiono prawo autorskie do wzoru wspólnej strony monet euro. Załącznik do komunikatu Komisji w sprawie ochrony prawem autorskim wzoru wspólnej strony monet euro (2014/C 140/01) (Dz.U. C 140 z 9.5.2014, s. 1) zastępuje się zatem załącznikiem do niniejszego komunikatu.

ZAŁĄCZNIK

Wykaz wyznaczonych organów, o których mowa w pkt 2 komunikatu

BELGIA:	Ministère des Finances, Administration de la Trésorerie/Federale Overheidsdienst Financiën, Administratie van de thesaurie/Föderaler öffentlicher Dienst Finanzen, Schatzamt (Ministerstwo Finansów, Administracja Skarbowa)
NIEMCY:	Bundesministerium der Finanzen (Federalne Ministerstwo Finansów)
ESTONIA:	Eesti Pank (Bank Estonii)
IRLANDIA:	Minister Finansów
GRECJA:	ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ – ΓΕΝΙΚΟ ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ – Δ25 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΙΝΗΣΗΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ, ΕΓΓΥΗΣΕΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΑΞΙΩΝ (Ministerstwo Gospodarki i Finansów – Główny Państwowy Urząd Rachunkowy – 25. Dyrekcja ds. Transferów Kapitałowych, Gwarancji Pożyczek i Papierów Wartościowych)
HISZPANIA:	Dirección General del Tesoro y Política Financiera (Dyrekcja Generalna ds. Skarbu Państwa i Polityki Finansowej)
FRANCJA:	Ministère de l'économie, de finance et de l'industrie: Direction Générale du Trésor (Ministerstwo Gospodarki, Finansów i Przemysłu: Dyrekcja Generalna ds. Skarbu Państwa)
WŁOCHY:	Ministero dell'economia e delle finanze (Ministerstwo Gospodarki i Finansów)
CYPR:	Bank Centralny Cypru
ŁOTWA:	Latvijas Banka (Bank Centralny Łotwy)
LITWA:	Lietuvos Bankas (Bank Centralny Litwy)
LUKSEMBURG:	Ministère des Finances – Service de la Trésorerie (Departament Skarbu Państwa Ministerstwa Finansów)
MALTA:	Central Bank of Malta (Bank Centralny Malty)
NIDERLANDY:	Ministerie van Financiën – Directie Binnenlands Geldwezen (Ministerstwo Finansów – Dyrekcja ds. Krajowej Polityki Monetarnej)
AUSTRIA:	Münze Österreich AG (Mennica Austriacka)
PORTUGALIA:	Imprensa Nacional – Casa da Moeda (Drukarnia Państwowa – Mennica)
SŁOWENIA:	Ministrstvo za finance (Ministerstwo Finansów)
SŁOWACJA:	Národná banka Slovenska (Narodowy Bank Słowacji)
FINLANDIA:	Valtiovarainministeriö/Finansministeriet (Ministerstwo Finansów)

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

9 kwietnia 2015 r.

(2015/C 115/02)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,0774	CAD	Dolar kanadyjski	1,3493
JPY	Jen	129,22	HKD	Dolar Hongkongu	8,3500
DKK	Korona duńska	7,4717	NZD	Dolar nowozelandzki	1,4188
GBP	Funt szterling	0,72680	SGD	Dolar singapurski	1,4586
SEK	Korona szwedzka	9,3421	KRW	Won	1 175,39
CHF	Frank szwajcarski	1,0447	ZAR	Rand	12,7006
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	6,6863
NOK	Korona norweska	8,6620	HRK	Kuna chorwacka	7,5955
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	13 889,01
CZK	Korona czeska	27,378	MYR	Ringgit malezyjski	3,9060
HUF	Forint węgierski	297,20	PHP	Peso filipińskie	47,904
PLN	Złoty polski	4,0167	RUB	Rubel rosyjski	55,9990
RON	Lej rumuński	4,3975	THB	Bat tajlandzki	35,048
TRY	Lir turecki	2,7915	BRL	Real	3,2681
AUD	Dolar australijski	1,3951	MXN	Peso meksykańskie	16,0549
			INR	Rupia indyjska	67,0115

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

DECYZJA KOMISJI
z dnia 8 kwietnia 2015 r.
zmieniająca załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory
(2015/C 115/03)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Układ monetarny pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r., w szczególności jego art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 8 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory (zwanego dalej „układem monetarnym”) zobowiązuje Księstwo Andory do wdrożenia aktów prawnych i przepisów UE dotyczących banknotów i monet euro, bankowości i finansów, zapobiegania praniu pieniędzy, zapobiegania oszustwom i fałszowaniu gotówkowych i bezgotówkowych środków płatniczych, medali i żetonów oraz wymogów sprawozdawczości statystycznej. Te akty prawne i przepisy wymieniono w załączniku do układu monetarnego.
- (2) Komisja powinna corocznie zmieniać wspomniany załącznik w celu uwzględnienia odpowiednich nowych aktów prawnych i przepisów Unii oraz zmian obowiązujących aktów prawnych i przepisów.
- (3) Niektóre akty prawne i przepisy Unii nie są już istotne, dlatego też powinny zostać usunięte z załącznika, podczas gdy niektóre przyjęte nowe akty prawne i przepisy Unii i niektóre zmiany obowiązujących aktów prawnych muszą zostać do niego dodane.
- (4) W związku z tym należy odpowiednio zmienić załącznik do układu monetarnego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory zastępuje się załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2015 r.

W imieniu Komisji

Jean-Claude JUNCKER

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	Zapobieganie praniu pieniędzy	
1	Decyzja ramowa Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa, Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 49	31 marca 2015 r. (!)
2	Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15	30 września 2013 r.
	zmieniona:	
3	dyrektywą 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE, Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1;	
4	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/20/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu, w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 46;	
5	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE, Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7;	
6	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120;	
	uzupełniona:	
7	decyzją Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotyczącą uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji, Dz.U. L 271 z 24.10.2000, s. 4;	
8	decyzją ramową Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz dochodów pochodzących z przestępstwa, Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1;	
9	rozporządzeniem (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty, Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9;	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
10	dyrektywą Komisji 2006/70/WE z dnia 1 sierpnia 2006 r. ustanawiającą środki wykonawcze do dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do definicji osoby zajmującej eksponowane stanowisko polityczne, jak również w odniesieniu do technicznych kryteriów stosowania uproszczonych zasad należytej staranności wobec klienta oraz wyłączenia z uwagi na działalność finansową prowadzoną w sposób sporadyczny lub w bardzo ograniczonym zakresie, Dz.U. L 214 z 4.8.2006, s. 29;	
11	rozporządzeniem (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym, Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1;	
12	decyzją Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącą współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem, Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103	
13	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/42/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej, Dz.U. L 127 z 29.4.2014, s. 39	1 listopada 2016 r. ⁽²⁾
	Zapobieganie oszustwom i fałszowaniu pieniędzy	
14	Decyzja ramowa Rady 2001/413/WSiSW z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie zwalczania mienia fałszowania i oszustw związanych z bezgotówkowymi środkami płatniczymi, Dz.U. L 149 z 2.6.2001, s. 1	30 września 2013 r.
15	Rozporządzenie Rady (WE) nr 1338/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 6	30 września 2013 r.
	zmienione:	
16	rozporządzeniem Rady (WE) nr 44/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 1338/2001 ustanawiające środki niezbędne dla ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 1	
17	Decyzja Rady 2001/887/WSiSW z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem, Dz.U. L 329 z 14.12.2001, s. 1	30 września 2013 r.
18	Decyzja Rady 2001/923/WE z dnia 17 grudnia 2001 r. ustanawiająca program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 339 z 21.12.2001, s. 50	30 września 2013 r.
	zmieniona:	
19	decyzją Rady 2006/75/WE z dnia 30 stycznia 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 36 z 8.2.2006, s. 40;	
20	decyzją Rady 2006/849/WE z dnia 20 listopada 2006 r. zmieniającą i rozszerzającą decyzję 2001/923/WE ustanawiającą program wymiany, pomocy i szkoleń dla ochrony euro przed fałszowaniem (program „Perykles”), Dz.U. L 330 z 28.11.2006, s. 28	
21	Decyzja Rady 2003/861/WE z dnia 8 grudnia 2003 r. dotycząca analizy technicznej i współpracy w odniesieniu do fałszywych monet euro, Dz.U. L 325 z 12.12.2003, s. 44	30 września 2013 r.

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
22	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2182/2004 z dnia 6 grudnia 2004 r. dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro, Dz.U. L 373 z 21.12.2004, s. 1 zmienione:	30 września 2013 r.
23	rozporządzeniem Rady (WE) nr 46/2009 z dnia 18 grudnia 2008 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 2182/2004 dotyczące medali i żetonów podobnych do monet euro, Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 5	
24	Decyzja Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiająca Europejski Urząd Policji (Europol), Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37	30 września 2013 r.
25	Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2010/14 z dnia 16 września 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro, Dz.U. L 267 z 9.10.2010, s. 1 zmieniona:	30 września 2013 r.
26	decyzją Europejskiego Banku Centralnego EBC/2012/19 z dnia 7 września 2012 r. zmieniającą decyzję EBC/2010/14 w sprawie weryfikacji autentyczności i jakości obiegowej oraz powtórnego wprowadzania do obiegu banknotów euro (2012/507/UE), Dz.U. L 253 z 20.9.2012, s. 19	30 września 2014 r. (1)
27	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie prawnych środków ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem, zastępująca decyzję ramową Rady 2000/383/WSiSW, Dz.U. L 151 z 21.5.2014, s. 1	30 czerwca 2016 r. (2)
	Przepisy dotyczące banknotów i monet euro	
28	Rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji, Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4	30 września 2014 r. (1)
29	Konkluzje Rady z dnia 23 listopada 1998 r. oraz z dnia 5 listopada 2002 r. w sprawie monet kolekcjonerskich	31 marca 2013 r.
30	Konkluzje Rady z dnia 10 maja 1999 r. w sprawie systemu zarządzania jakością w odniesieniu do monet euro	31 marca 2013 r.
31	Komunikat Komisji z dnia 22 października 2001 r. w sprawie ochrony praw autorskich do projektów wspólnych stron monet euro (COM(2001) 600 final), Dz.U. C 318 z 13.11.2001, s. 3	31 marca 2013 r.
32	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego EBC/2003/5 z dnia 20 marca 2003 r. w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro, Dz.U. L 78 z 25.3.2003, s. 20 zmienione:	31 marca 2013 r.
33	wytycznymi EBC/2013/11 Europejskiego Banku Centralnego z dnia 19 kwietnia 2013 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2003/5 w sprawie egzekwowania środków przeciwdziałających niedozwolonej reprodukcji banknotów euro oraz w sprawie wymiany i wycofywania z obiegu banknotów euro, Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 43	30 września 2014 r. (1)
34	Zalecenie Komisji 2009/23/WE z dnia 19 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących stron narodowych i emisji monet euro przeznaczonych do obiegu (C(2008) 8625), Dz.U. L 9 z 14.1.2009, s. 52	31 marca 2013 r.

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
35	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1210/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie weryfikacji autentyczności monet euro oraz postępowania z monetami euro nienadającymi się do obiegu, Dz.U. L 339 z 22.12.2010, s. 1	31 marca 2013 r.
36	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1214/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zawodowego, transgranicznego transportu drogowego gotówki euro między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro, Dz.U. L 316 z 29.11.2011, s. 1	31 marca 2015 r. (1)
37	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 651/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie emisji monet euro, Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 135	30 września 2014 r. (1)
38	Decyzja Europejskiego Banku Centralnego EBC/2013/10 z dnia 19 kwietnia 2013 r. w sprawie nominałów, parametrów, reprodukcji, wymiany i wycofania banknotów euro, Dz.U. L 118 z 30.4.2013, s. 37	30 września 2014 r. (1)
39	Rozporządzenie Rady (UE) nr 729/2014 z dnia 24 czerwca 2014 r. w sprawie nominałów i parametrów technicznych monet euro przeznaczonych do obiegu (wersja przekształcona), Dz.U. L 194 z 2.7.2014, s. 1	30 września 2014 r. (2)
Prawodawstwo w dziedzinie bankowości i finansów		
40	Dyrektywa Rady 86/635/EWG z dnia 8 grudnia 1986 r. w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych, Dz.U. L 372 z 31.12.1986, s. 1 zmieniona:	31 marca 2016 r.
41	dyrektywą 2001/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 września 2001 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG oraz 86/635/EWG w zakresie zasad oceny rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, a także banków oraz innych instytucji finansowych, Dz.U. L 283 z 27.10.2001, s. 28;	
42	dyrektywą 2003/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 czerwca 2003 r. zmieniającą dyrektywy 78/660/EWG, 83/349/EWG, 86/635/EWG i 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, banków i innych instytucji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń, Dz.U. L 178 z 17.7.2003, s. 16;	
43	dyrektywą 2006/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r. zmieniającą dyrektywy Rady 78/660/EWG w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, 83/349/EWG w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, 86/635/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych banków i innych instytucji finansowych oraz 91/674/EWG w sprawie rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, Dz.U. L 224 z 16.8.2006, s. 1	
44	Dyrektywa Rady 89/117/EWG z dnia 13 lutego 1989 r. w sprawie obowiązków w zakresie publikacji odnoszących się do rocznych sprawozdań finansowych oddziałów, utworzonych w państwie członkowskim, instytucji kredytowych i instytucji finansowych mających swoją siedzibę poza tym państwem członkowskim, Dz.U. L 44 z 16.2.1989, s. 40	31 marca 2018 r.
45	Dyrektywa 97/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 marca 1997 r. w sprawie systemów rekompensat dla inwestorów, Dz.U. L 84 z 26.3.1997, s. 22	31 marca 2018 r.

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
46	Zalecenie Komisji 97/489/WE z dnia 30 lipca 1997 r. dotyczące transakcji realizowanych przy użyciu elektronicznych instrumentów płatniczych, a w szczególności związku między emitentem a posiadaczem, Dz.U. L 208 z 2.8.1997, s. 52	31 marca 2018 r.
47	Dyrektywa 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, Dz.U. L 166 z 11.6.1998, s. 45	31 marca 2018 r.
	zmieniona:	
48	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych, Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37;	
49	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120;	
50	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1	
51	Dyrektywa 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych, Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15	31 marca 2018 r.
	zmieniona:	
52	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190	
53	Dyrektywa 2002/47/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 czerwca 2002 r. w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych, Dz.U. L 168 z 27.6.2002, s. 43	31 marca 2018 r.
	zmieniona:	
54	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/44/WE z dnia 6 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 98/26/WE w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych oraz dyrektywę 2002/47/WE w sprawie uzgodnień dotyczących zabezpieczeń finansowych w odniesieniu do systemów powiązanych i do wierzytelności kredytowych, Dz.U. L 146 z 10.6.2009, s. 37;	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
55	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190	
56	Dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1 zmieniona:	31 marca 2018 r.
57	dyrektywą 2005/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 marca 2005 r. zmieniającą dyrektywy Rady 73/239/EWG, 85/611/EWG, 91/675/EWG, 92/49/EWG i 93/6/EWG oraz dyrektywy 94/19/WE, 98/78/WE, 2000/12/WE, 2001/34/WE, 2002/83/WE i 2002/87/WE w celu ustanowienia nowej struktury organizacyjnej komitetów w sektorze usług finansowych, Dz.U. L 79 z 24.3.2005, s. 9;	
58	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/25/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 81 z 20.3.2008, s. 40;	
59	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120;	
60	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/89/UE z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/78/WE, 2002/87/WE, 2006/48/WE i 2009/138/WE w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad podmiotami finansowymi konglomeratu finansowego, Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 113;	
61	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338	
62	Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych zmieniająca dyrektywę Rady 85/611/EWG i 93/6/EWG i dyrektywę 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 93/22/EWG, Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1	31 marca 2018 r.

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	zmieniona:	
63	dyrektywą 2006/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 kwietnia 2006 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do niektórych terminów, Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 60;	
64	dyrektywą 2007/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. zmieniającą dyrektywę Rady 92/49/EWG oraz dyrektywę 2002/83/WE, 2004/39/WE, 2005/68/WE i 2006/48/WE w zakresie zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków nabycia lub zwiększenia udziałów w podmiotach sektora finansowego, Dz.U. L 247 z 21.9.2007, s. 1;	
65	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/10/WE z dnia 11 marca 2008 r. zmieniającą dyrektywę 2004/39/WE w sprawie rynków instrumentów finansowych w odniesieniu do uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji, Dz.U. L 76 z 19.3.2008, s. 33;	
66	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120;	
	uzupełniona:	
67	rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1287/2006 z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającym środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zobowiązań przedsiębiorstw inwestycyjnych w zakresie prowadzenia rejestrów, sprawozdań z transakcji, przejrzystości rynkowej, dopuszczania instrumentów finansowych do obrotu oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy, Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 1;	
68	dyrektywą Komisji 2006/73/WE z dnia 10 sierpnia 2006 r. wprowadzającą środki wykonawcze do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów organizacyjnych i warunków prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne oraz pojęć zdefiniowanych na potrzeby tejże dyrektywy, Dz.U. L 241 z 2.9.2006, s. 26	
69	Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE, Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1	31 marca 2016 r.
	zmieniona:	
70	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/111/WE z dnia 16 września 2009 r. zmieniającą dyrektywy 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2007/64/WE w odniesieniu do banków powiązanych z centralnymi instytucjami, niektórych pozycji funduszy własnych, dużych ekspozycji, uzgodnień w zakresie nadzoru oraz zarządzania w sytuacji kryzysowej, Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 97	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
71	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 924/2009 z dnia 16 września 2009 r. w sprawie płatności transgranicznych we Wspólnocie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2560/2001, Dz.U. L 266 z 9.10.2009, s. 11 zmienione:	31 marca 2018 r.
72	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 260/2012 z dnia 14 marca 2012 r. ustanawiającym wymogi techniczne i handlowe w odniesieniu do poleceń przelewu i poleceń zapłaty w euro oraz zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 924/2009, Dz.U. L 94 z 30.3.2012, s. 22	
73	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE, Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7	31 marca 2016 r.
74	Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162	31 marca 2016 r.
75	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1	31 marca 2016 r.
76	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/78/WE, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12 zmienione:	31 marca 2016 r.
77	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1022/2013 z dnia 22 października 2013 r. zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013, Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 5;	
78	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/17/UE z dnia 4 lutego 2014 r. w sprawie konsumenckich umów o kredyt związanych z nieruchomościami mieszkalnymi i zmieniającą dyrektywy 2008/48/WE i 2013/36/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 1093/2010, Dz.U. L 60 z 28.2.2014, s. 34;	
79	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190	
80	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84	31 marca 2016 r.

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	zmienione:	
81	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010, Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1;	
82	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 258/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie ustanowienia unijnego programu wspierania określonych działań w dziedzinach sprawozdawczości finansowej i badania sprawozdań finansowych na lata 2014–2020 oraz uchylającym decyzję nr 716/2009/WE, Dz.U. L 105 z 8.4.2014, s. 1;	
83	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/51/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. zmieniającą dyrektywy 2003/71/WE i 2009/138/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 1060/2009, (UE) nr 1094/2010 i (UE) nr 1095/2010 w zakresie uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 153 z 22.5.2014, s. 1	
84	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/78/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/26/WE, 2002/87/WE, 2003/6/WE, 2003/41/WE, 2003/71/WE, 2004/39/WE, 2004/109/WE, 2005/60/WE, 2006/48/WE, 2006/49/WE i 2009/65/WE w odniesieniu do uprawnień Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) oraz Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 120	31 marca 2016 r.
85	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1	30 września 2019 r. (*)
	zmienione:	
86	rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniającym rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1;	
87	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1002/2013 z dnia 12 lipca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do wykazu podmiotów, do których rozporządzenie to nie ma zastosowania, Dz.U. L 279 z 19.10.2013, s. 2;	
88	dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190;	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
	uzupełnione:	
89	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1247/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu i częstotliwości dokonywania zgłoszeń dotyczących transakcji do repozytoriów transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 20;	
90	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1248/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące formatu wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 30;	
91	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1249/2012 z dnia 19 grudnia 2012 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące formatu dokumentacji, która ma być zachowywana przez kontrahentów centralnych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji, Dz.U. L 352 z 21.12.2012, s. 32;	
92	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 148/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających minimalny poziom szczegółowości informacji podlegających zgłoszeniu repozytorium, Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 1;	
93	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 149/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących pośrednich uzgodnień rozliczeniowych, obowiązku rozliczania, rejestru publicznego, dostępu do systemu obrotu, kontrahentów niefinansowych, technik ograniczania ryzyka związanego z kontraktami pochodnymi będącymi przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, które nie są rozliczane przez kontrahenta centralnego, Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 11;	
94	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 150/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających szczegóły dotyczące wniosku o rejestrację jako repozytorium transakcji, Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 25;	
95	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 151/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających dane, które mają być publikowane i udostępniane przez repozytoria transakcji, a także standardy operacyjne dotyczące agregowania i porównywania danych oraz dostępu do tych danych, Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 33;	
96	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 152/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych, Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 37;	

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
97	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 153/2013 z dnia 19 grudnia 2012 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów kapitałowych obowiązujących partnerów centralnych, Dz.U. L 52 z 23.2.2013, s. 41;	
98	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 876/2013 z dnia 28 maja 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów obowiązujących kontrahentów centralnych, Dz.U. L 244 z 13.9.2013, s. 19;	30 września 2019 r. (2)
99	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1003/2013 z dnia 12 lipca 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do opłat pobieranych przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych od repozytoriów transakcji, Dz.U. L 279 z 19.10.2013, s. 4;	30 września 2019 r. (2)
100	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 285/2014 z dnia 13 lutego 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących bezpośredniego, znaczącego i przewidywalnego skutku kontraktów wewnątrz Unii oraz zapobiegania obchodzeniu przepisów i wymogów, Dz.U. L 85 z 21.3.2014, s. 1;	30 września 2019 r. (2)
101	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 667/2014 z dnia 13 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 w odniesieniu do przepisów proceduralnych dotyczących grzywien nakładanych na repozytoria transakcji przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, w tym przepisów dotyczących prawa do obrony i przepisów tymczasowych, Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 31;	30 września 2019 r. (2)
102	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 484/2014 z dnia 12 maja 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do hipotetycznego kapitału kontrahenta centralnego zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 138 z 13.5.2014, s. 57	30 września 2019 r. (2)
103	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1 uzupełnione:	30 września 2017 r. (1)
104	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1423/2013 z dnia 20 grudnia 2013 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w zakresie wymogów dotyczących ujawniania informacji na temat funduszy własnych instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, Dz.U. L 355 z 31.12.2013, s. 60;	30 września 2017 r. (2)
105	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 183/2014 z dnia 20 grudnia 2013 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących określenia sposobu obliczania korekt z tytułu szczególnego i ogólnego ryzyka kredytowego, Dz.U. L 57 z 27.2.2014, s. 3;	30 września 2017 r. (2)
106	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 241/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących wymogów w zakresie funduszy własnych obowiązujących instytucje, Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 8;	30 września 2017 r. (2)

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
107	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 342/2014 z dnia 21 stycznia 2014 r. uzupełniającym dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących stosowania metod obliczania wymogów adekwatności kapitałowej w odniesieniu do konglomeratów finansowych, Dz.U. L 100 z 3.4.2014, s. 1;	30 września 2017 r. (2)
108	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 523/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych służących określeniu, czym jest bliska odpowiedniość między wartością obligacji zabezpieczonych instytucji a wartością aktywów instytucji, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 4;	30 września 2017 r. (2)
109	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 525/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących definicji rynku, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 15;	30 września 2017 r. (2)
110	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 526/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ustalania wskaźnika zastępczego spreadu i ograniczonej liczby mniejszych portfeli w odniesieniu do ryzyka korekty wyceny kredytowej, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 17;	30 września 2017 r. (2)
111	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 528/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących ryzyka związanego z opcjami innego niż ryzyko delta w ramach standardowego podejścia do ryzyka rynkowego, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 29;	30 września 2017 r. (2)
112	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 529/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych dotyczących oceny istotności rozszerzeń i zmian metody wewnętrznych ratingów oraz metody zaawansowanego pomiaru, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 36;	30 września 2017 r. (2)
113	rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 625/2014 z dnia 13 marca 2014 r. uzupełniającym rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w drodze regulacyjnych standardów technicznych określających wymogi dla instytucji inwestujących, instytucji sponsorujących, pierwotnych kredytodawców oraz instytucji inicjujących w odniesieniu do ekspozycji z tytułu przeniesionego ryzyka kredytowego, Dz.U. L 174 z 13.6.2014, s. 16;	30 września 2017 r. (2)
114	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 680/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące sprawozdawczości nadzorczej instytucji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, Dz.U. L 191 z 28.6.2014, s. 1;	30 września 2017 r. (2)
115	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 602/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w celu ułatwienia konwergencji praktyk nadzorczych w odniesieniu do stosowania dodatkowej wagi ryzyka zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013, Dz.U. L 166 z 5.6.2014, s. 22	30 września 2017 r. (2)

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
116	<p>Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniającą dyrektywę 2002/87/WE i uchylającą dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE, Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338</p> <p>zmieniona:</p>	30 września 2017 r. ⁽¹⁾
117	<p>dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającą ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającą dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190;</p> <p>uzupełniona:</p>	
118	<p>rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 604/2014 z dnia 4 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów jakościowych i właściwych kryteriów ilościowych ustalania kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji, Dz.U. L 167 z 6.6.2014, s. 30;</p>	30 września 2017 r. ⁽²⁾
119	<p>rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 524/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających informacje, które właściwe organy państw członkowskich pochodzenia i przyjmujących państw członkowskich przekazują sobie nawzajem, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 6;</p>	30 września 2017 r. ⁽²⁾
120	<p>rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 527/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych określających klasy instrumentów, które odpowiednio odzwierciedlają jakość kredytową instytucji kontynuującej działalność i są przeznaczone do wykorzystania do celów wynagrodzenia zmiennego, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 21;</p>	30 września 2017 r. ⁽²⁾
121	<p>rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 530/2014 z dnia 12 marca 2014 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE w zakresie regulacyjnych standardów technicznych precyzujących istotne ekspozycje i proggi w odniesieniu do wewnętrznych metod dotyczących ryzyka szczególnego w portfelu handlowym, Dz.U. L 148 z 20.5.2014, s. 50;</p>	30 września 2017 r. ⁽²⁾
122	<p>rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 620/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do wymiany informacji między właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia a właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, Dz.U. L 172 z 12.6.2014, s. 1;</p>	30 września 2017 r. ⁽²⁾
123	<p>rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 650/2014 z dnia 4 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji ujawnianych przez właściwe organy zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, Dz.U. L 185 z 25.6.2014, s. 1;</p>	30 września 2017 r. ⁽²⁾

	Przepisy wymagające wdrożenia	Termin wdrożenia
124	rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 710/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. ustanawiającym wykonawcze standardy techniczne dotyczące warunków stosowania procedury wspólnej decyzji na temat wymogów ostrożnościowych dostosowanych do konkretnych instytucji zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE, Dz.U. L 188 z 27.6.2014, s. 19	30 września 2017 r. ⁽²⁾
125	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/49/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie systemów gwarancji depozytów (wersja przekształcona), Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 149	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
126	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190	31 marca 2018 r. ⁽²⁾
Prawodawstwo w dziedzinie gromadzenia informacji statystycznych		
127	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 25 lipca 2013 r. w sprawie wymagań w zakresie sprawozdawczości statystycznej Europejskiego Banku Centralnego w dziedzinie kwartalnych sprawozdań finansowych (EBC/2013/24), Dz.U. L 2 z 7.1.2014, s. 34	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
128	Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1071/2013 z dnia 24 września 2013 r. dotyczące bilansu sektora monetarnych instytucji finansowych (wersja przekształcona) (EBC/2013/33), Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 1	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
129	Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) nr 1072/2013 z dnia 24 września 2013 r. w sprawie statystyki stóp procentowych stosowanych przez monetarne instytucje finansowe (wersja przekształcona) (EBC/2013/34), Dz.U. L 297 z 7.11.2013, s. 51	31 marca 2016 r. ⁽²⁾
130	Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 kwietnia 2014 r. w sprawie statystyki monetarnej i finansowej (wersja przekształcona) (EBC/2014/15), Dz.U. L 340 z 26.11.2014, s. 1	31 marca 2016 r. ⁽²⁾

⁽¹⁾ W 2013 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.

⁽²⁾ W 2014 r. wspólny komitet uzgodnił te terminy zgodnie z art. 8 ust. 4 Układu monetarnego pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Andory z dnia 30 czerwca 2011 r.

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA EUROPEJSKA

Zgłoszenie zamiaru koncentracji
(Sprawa M.7512 – ARDIAN/Abertis/Tunels)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)
(2015/C 115/04)

1. W dniu 1 kwietnia 2015 r., zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo AXA Infrastructure Fund III S.C.A., SICAR („ARDIAN”, Luksemburg), należące do grupy Ardan, oraz przedsiębiorstwo Infraestructuras Viàries de Catalunya, Societat Anònima Concessionària de la Generalitat de Catalunya (Unipersonal) („INVICAT”, Hiszpania), kontrolowane przez przedsiębiorstwo Abertis Infraestructuras, S.A. („Abertis”, Hiszpania), przejmują, w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) i art. 3 ust. 4 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem Túnels de Barcelona I Cadí, Concessionaria de la Generalitat de Catalunya, S.A. („Tunels”, Hiszpania), obecnie kontrolowanym wspólnie przez INVICAT i przedsiębiorstwo BTG Pactual Iberian Concessions Ltd., w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
 - ARDIAN jest prywatną spółką inwestycyjną działającą w różnych sektorach w Europie, Ameryce Północnej i Azji,
 - Grupa Abertis prowadzi działalność w zakresie koncesji na autostrady płatne i w zakresie infrastruktur telekomunikacyjnych w 11 państwach w Europie i Ameryce,
 - Tunels posiada obowiązującą przez okres 25 lat koncesję na eksploatację dwóch zespołów tuneli i dróg dojazdowych łączących Barcelonę z jej obwodnicą i z Tuluzą przez Pireneje.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie 10 dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (+32 22964301), pocztą elektroniczną na adres: COMP-MERGER-REGISTRY@ec.europa.eu lub listownie, podając numer referencyjny: M.7512 – ARDIAN/Abertis/Tunels, na poniższy adres:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1 (rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw).

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych
(2015/C 115/05)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu wobec wniosku zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

„OGULINSKI KISELI KUPUS”/„OGULINSKO KISELO ZELJE”

Nr UE: HR-PDO-0005-01233 – 27.5.2014

ChNP (X) ChOG ()

1. Nazwa(-y)

„Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Republika Chorwacji

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego

3.1. Rodzaj produktu

Klasa 1.6. Owoce, warzywa i zboża, świeże lub przetworzone

3.2. Opis produktu noszącego nazwę podaną w pkt 1

„Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” to produkt otrzymany dzięki naturalnej fermentacji mlekowej świeżej kapusty autochtonicznej odmiany „Ogulinski”.

Przed wprowadzeniem do obrotu „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” w postaci całej główki lub poszatowanej wykazuje następujące organoleptyczne i fizyko-chemiczne cechy charakterystyczne: liście kapusty, barwy żółtej do złocistożółtej, o charakterystycznym zapach produktu poddanego fermentacji mlekowej i kwaśny smak (kwas mlekowy). Liście są cienkie, prawie przezroczyste, bardzo elastyczne i mają cienkie żyłki. „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” ma bardzo długą łodygę (po chorwacku kolokwialnie nazywaną *kocen* na wyznaczonym obszarze geograficznym), która jest dłuższa niż trzy czwarte średnicy główki, a jej długość ma wpływ na kształt główki. Główka „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” ma zaokrąglony spłaszczony kształt, jest jędrna, ale nie twarda, jest wolna od zanieczyszczeń, a jej zawartość NaCl wynosi 1,5–4 %, zawartość kwasu mlekowego – 0,5–2,5 %, a zawartość kwasu octowego – maksymalnie 0,7 %. Główka „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” waży co najmniej 1 kg.

3.3. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) i surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Surowiec stosowany do produkcji kapusty kiszzonej „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” otrzymywany jest z roślin z rodziny *Brassicaceae*, gatunku *Brasica oleracea* L. var. *Capitata* autochtonicznej odmiany „Ogulinski”. Cechy charakterystyczne główek wykorzystywane do fermentacji biologicznej są następujące: liście zewnętrzne o barwie jasnozielonej, zaokrąglona spłaszczona główka, bez uszkodzeń, jędrna, wolna od wszelkich obcych zapachów i o lekko aromatyzowanym smaku i zapachu.

3.4. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Proces produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” – od sadzenia do zbioru i fermentacji w zarejestrowanych zakładach – musi odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym opisanym w pkt 4.

(¹) Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

3.5. *Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd. produktu, do którego odnosi się nazwa*

Aby uniknąć zmiany barwy lub smaku produktu „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”, należy go zapakować w ciągu 24 godzin w celu zachowania i zagwarantowania jakości produktu. Poszatkowana kapusta „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” pakowana jest w opakowania o masie 0,5 kg lub 1 kg, zaś kapusta w główkach pakowana jest w opakowania jednostkowe.

3.6. *Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się nazwa*

W chwili wprowadzania do obrotu na etykiecie widnieje napis „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” niezależnie od rodzaju opakowania.

4. **Związek określenie obszaru geograficznego**

Obszar produkcji surowca i produktu końcowego „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” to cały region obejmujący miasto Ogulin oraz gminy Josipdol, Plaški, Tounj i Saborsko, tj. gminy katastralne: Blata, Carevo polje, Cerovnik, Hreljin Ogulinski, Janja Gora, Jezero, Josipdol, Latin, Lička Jesenica, Međedak, Modruš, Musulinski Potok, Ogulin, Oštarije, Otok Oštarijski, Plaški, Ponikve, Pothum, Petar Ogulinski, Saborsko, Skradnik, Trojvrh, Tržić Tounjski, Vitunj i Zagorje.

5. **Związek z obszarem geograficznym**

Specyfika produktu „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” związana jest z jego jakością, która wynika z cech charakterystycznych obszaru produkcji a także wiedzy i umiejętności osób zajmujących się produkcją i przetwarzaniem tego produktu.

Klimat, rodzaje gleby regionu Ogulin oraz autochtoniczna odmiana kapusty to kluczowe czynniki w produkcji i przetwórstwie „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”.

Obszar produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” stanowi mikroregion położony w południowo-zachodniej części żupanii karlovačkiej, graniczący od zachodu z żupanią primorsko-gorską i od południa z żupanią licko-seńską. To w tej części Chorwacji podregion przedgórze łączy się z podregionem łańcuchów górskich, zwanych także „gorska Hrvatska” (Chorwacja górzysta).

Wyznaczony region charakteryzuje się klimatem kontynentalnym, który stopniowo przechodzi w klimat górski. Cechy charakterystyczne tego klimatu to ilość i rozkład opadów oraz średnie temperatury powietrza. Średnie roczne opady (1 557 mm) są do 50 % większe od opadów występujących w innych regionach, w których produkuje się kapustę, ponieważ deszcz, ale także zimą śnieg, pada tam w większej ilości. Średnia dzienna temperatura zarejestrowana w sezonie wegetacyjnym kapusty (kwiecień–wrzesień) przeznaczonej do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” wynosi 10,1 °C, czyli jest niższa od temperatur występujących w innych regionach uprawy kapusty. Minimalna temperatura niezbędna do wzrostu surowca służącego do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” wynosi od 1 do 3 °C. Klimat charakteryzuje się znacznymi wahaniami temperatur nocnych i dziennych, co powoduje tworzenie się obfitej rosy w lecie; jako że pola regionu Ogulin nie mogą być nawadniane, to w szczególności właśnie ta letnia rosa stanowi kluczowy czynnik zapewniający wzrost kapusty będącej surowcem do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”, ponieważ to ona gwarantuje wystarczającą wilgotność.

Średnia roczna temperatura w regionie produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” zimą wynosi – 5,9 °C, co sprzyja zrównoważonej fermentacji.

W regionie miasta Ogulin dominują gleby jednolite, od piaszczysto-gliniastych po gliniasto-ilaste. W zimie obfite opady śniegu powodują częste powodzie, które pozostawiają osady aluwialne na glebach o wyżej wymienionej strukturze i dzięki którym powstają w związku z tym głębokie gleby uprawne o brunatnej barwie, utworzone ze sprzyjającej uprawie mieszaniny piasku, iłu i gliny. Ten rodzaj gleby zawiera wystarczającą ilość odżywczej materii organicznej, azotu, potasu i wody, co sprzyja uprawie surowca wykorzystywanego do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”. Tak specyficzne warunki glebowo-klimatyczne są idealne do wzrostu kapusty wykorzystywanej do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”.

Produkt „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” wykazuje szczególne właściwości morfologiczne, które odróżniają go od innych produktów otrzymywanych w drodze fermentacji świeżej kapusty innych odmian. Posiada on długą łodygę (po chorwacku kolokwialnie nazywaną *kocen* na wyznaczonym obszarze geograficznym), która wyrasta z główki kapusty i ma liczne cienkie liście, prawie przezroczyste, bardzo elastyczne, z cienkimi żyłkami. Szczególny charakter „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” zawdzięcza zaokrąglonej spłaszczonej główce, żółtej barwie liści i mniej widocznym żyłkom liści. Wyżej wymienione szczególne cechy charakterystyczne były przedmiotem badań naukowych (Ferdo Vešnik, *Utljecaj sorte na kvalitetu kiselog kupusa*, 1969, w: Poljoprivredna znanstvena smotra nr 6, s. 3–17, oraz Poljoprivredna znanstvena smotra, nr 18, s. 3–17).

Szczególony charakter „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” wiąże się również z przechowywaniem materiału siewnego autochtonicznej odmiany kapusty w gospodarstwach rolnych wyznaczonego obszaru geograficznego.

Wpływ czynnika ludzkiego stanowi także zasadniczy element na każdym etapie produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”.

Na obszarach przeznaczonych do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” zbiorów dokonuje się wyłącznie ręcznie, co wymaga doświadczenia i umiejętności ze strony zbieraczy.

Na polu surowiec wykorzystywany do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” dojrzewa nierównomiernie, co powoduje, że główki różnią się wielkością. Umiejętności zbieraczy odgrywają tu zatem zasadniczą rolę: oglądając i dotykając produkt, potrafią oni ocenić na podstawie zdobytego doświadczenia, czy ma on wystarczająco dobrą jakość pod względem wyglądu, twardości i rozmiaru główki, aby dokonać zbioru.

Metoda ta gwarantuje zatem wymaganą jakość surowca wykorzystywanego do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”. W zależności od wielkości główki zbieracz decyduje, czy trafi ona bezpośrednio do kadzi fermentacyjnej czy zostanie poszatkowana. W przypadku zbiorów mechanicznych nie jest to możliwe.

Aby uniknąć jakiegokolwiek uszkodzenia surowca wykorzystywanego do produkcji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje”, zbieracz sortuje główki na polu, umieszcza je w pojemniku i przenosi do kadzi fermentacyjnej, w której główki są również układane ręcznie.

Do celów fermentacji „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” wykorzystuje się naturalny proces fermentacji, w którym do kapusty dodaje się jedynie klarowny roztwór zawierający 5–6 % soli kuchennej, co powoduje powstanie w warunkach beztlenowych kwasu mlekowego działającego jak naturalny środek konserwujący.

Po zakończeniu procesu fermentacji wiedza i doświadczenie czynnika ludzkiego nadal odgrywają ważną rolę. Każdą główkę „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” ręcznie wyjmuje się z kadzi fermentacyjnej, a po dokonaniu oględzin i kontroli dotykowej ocenia się, czy produkt jest dostatecznie ukiszony.

To właśnie w ten sposób uzyskuje się charakterystyczne cechy organoleptyczne i chemiczne opisane w pkt 3.2 (*Analitičko izvješće za Ogulinski kiseli kupus*, 2010, Modruški zbornik, *Ogulinski kiseli kupus kroz povijest*, Ž. Kosanović, 2008, s. 160).

Szczególony charakter „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” skłonił producentów i przetwórców z regionu Ogulin do próżniowego pakowania produktu i wprowadzenia go do obrotu. W ten oto sposób zapakowane próżniowo główki kiszzonej kapusty zostały po raz pierwszy wprowadzone na rynek w 1973 r. pod nazwą „Ogulinski kiseli kupus” (*Ogulinski kiseli kupus kroz povijest*, Modruški zbornik, rok 2. Katedra Čakavskog sabora Modruše, 2008, s. 153).

Na szczególne cechy jakościowe „Ogulinski kiseli kupus”/„Ogulinsko kiselo zelje” silny wpływ wywarły czynniki glebowo-klimatyczne. Do dziś mikroklimat panujący na obszarze produkcji odgrywa ważną rolę w wyborze kultuwarów. Potwierdzają to również ekotypy, które pojawiły się w odnośnych regionach: Ogulin, Ivankovac i innych (*Povrcarstvo*, Ružica Lešić, 2002, s. 175 i 178).

Według M. Kosanovića „[...] ta odmiana kapusty uprawiana w odległych regionach dała zdecydowanie niższe plony i gorszą jakość niż kapusta tej samej odmiany posadzona na polach regionu Ogulin. Od 1973 r. była wielokrotnie uprawiana w różnych miejscach. Od tamtej pory do około 1980 r. kapusta do produkcji »Ogulinski kiseli kupus« była uprawiana w okolicach następujących miast: Ljubljana, Ilirska Bistrica, Varaždin, Križevci, Zemun, Futog, Velika Kladuša, Zadar, Privlaka (niedaleko Vinkovci) itd. Nigdzie indziej uprawy tej odmiany nie przynosiły takich plonów ani takiej jakości co na polach regionu Ogulin. Wpływ gleby i klimatu tego regionu jest oczywisty [...]”. (Modruški zbornik, rok 2. Katedra čakavskog sabora, *Ogulinski kupus kroz povijest*, Kosanović Ž., 2008, s. 132).

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

<http://www.mps.hr/UserDocsImages/HRANA/OGULINSKO%20KISELO%20ZELJE/lzmijenjena%20Specifikacija%20proizvoda.pdf>

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL